

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-84/2024-68

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužitelja TALUS j.d.o.o., Zadar, Akcije Maslenica 6, OIB: 10097333275, zastupanog po punomoćnicima-odvjetnicima u Gluić Ninčević Odvjetničkom društvu u Zadru, protiv tuženika: 1. SINAPI d.o.o. u stečaju, Zadar, Luke Botića 25, OIB: 68261306658, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Vlasti Majstorović iz Pule, 2. DANIJELE MATUZIĆ iz Duge Rese, Jozefinska cesta 37 A, OIB: 97933222997, zastupane po punomoćniku Deanu Radišiću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Nikola Horvat i Dean Radišić iz Karlovca i 3. MIROSLAVA VULJANIĆA iz Karlovca, Dragutina Domjanića 12, OIB: 12224941042, radi naknade štete, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 30. rujna 2025. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Šime Ninčevića, odvjetnika u Zadru, punomoćnika tuženice ad. 2. Deana Radišića, odvjetnika u Karlovcu i izočnosti uredno pozvanih tuženika ad. 1. i 3., na ročištu za objavu odluke 27. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženicima Danijeli Matuzić iz Duge Rese, Jozefinska cesta 37 A, OIB: 97933222997, i Miroslavu Vuljaniću iz Karlovca, Dragutina Domjanića 12, OIB: 12224941042, solidarno isplatiti tužitelju iznos od 20.704,76 eura na ime naknade štete, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na ovaj iznos teku od dana podnošenja ove tužbe pa do naplate po stopi koja se izračunava uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

i

riješio je

I Odbacuje se tužba tužitelja u dijelu u kojem je naloženo tuženiku ad. 1. SINAPI d.o.o. u stečaju, Zadar, Luke Botića 25, OIB: 68261306658, isplatiti tužitelju iznos od 20.704,76 eura na ime naknade štete, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na ovaj iznos teku od dana podnošenja ove tužbe pa do naplate po stopi koja se izračunava uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II Nalaže se tužitelju naknaditi tuženici ad. 2. troškove postupka u iznosu od 2.500,00 eura u roku od 15 dana, dok se zahtjev tuženice ad. 2. za naknadom troškova postupka u iznosu od preostalih 253,50 eura odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu 9. travnja 2021., u bitnome, navodi kako je tužitelj s tuženikom ad.1. sklopio Ugovor o podzakupu poslovnog prostora – poslovne zgrade i dvorišta smještenih na kat. čest. 11849/2 k.o. Vir, upisane u zk. ul. br. 13509 k.o. Vir. Tuženik ad. 1. je prethodno s vlasnicom nekretnine, tuženicom ad. 2., sklopio Ugovor o zakupu poslovnog prostora dana 14. svibnja 2016. Tužitelj je tijekom 2018. i 2019. u navedenom poslovnom prostoru obavljao ugostiteljsku djelatnost, ostvarivao je značajnu dobit te je uredno ispunjavao sve svoje obveze prema tuženiku ad. 1. s osnove Ugovora o podzakupu. 19. veljače 2020. tuženik ad. 3. je zajedno s još dvije osobe, a po nalogu tuženika ad. 1. i 2. samovlasno i bez dopuštenja tužitelja te bez ikakve pravne osnove provalio u predmetni poslovni prostor, oduzeo pokretnine u vlasništvu tužitelja te promijenio bravu čime je tužitelju onemogućio pristup predmetnoj nekretnini. Tužitelj je protiv tuženika i drugih osoba pred Općinskim sudom u Zadru, posl. br. Ps-9/2020, ustao s tužbom kojom traži zaštitu svog posjeda. Ovakvim postupanjem tužitelj je onemogućen u obavljanju svoje poslovne djelatnosti te je pretrpio štetu u vidu izgubljene dobiti. Predlaže provesti financijsko vještačenje poslovnih knjiga i financijskih izvještaja tužitelja kako bi se utvrdila točna visina izmakle koristi.

2. Tuženik ad.1. u svom odgovoru na tužbu podnesenom ovom sudu 18. svibnja 2021, u bitnome, kako osporava u cijelosti sve tužbene navode i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik ad. 1. ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, jer ni na koji način nije djelovao zajedno sa tuženicima ad. 2. i 3. Tuženik ad. 1. je bio u posrednom posjedu predmetnog poslovnog prostora sve do kraja rujna 2019. kada je sporazumno raskinuo Ugovor o zakupu istog prostora s tuženicom ad. 2. Naime, nakon završetka ljetne sezone 2019. tuženik ad. 1. je obavijestio tužitelja i tuženicu ad. 2. da zbog loših poslovnih odluka raskida ugovor o zakupu tog poslovnog prostora. Tuženici ad. 1. i 2. su potpisali Sporazumni raskid ugovora o zakupu 10. siječnja 2020. čime su formalno okončali svoj poslovni odnos, a nakon čega su tužitelj i tuženica ad. 2. izravno pregovarali o sklapanju novoga Ugovora o zakupu i tužitelj je tuženici ad. 2. i dostavio prijedlog Ugovora o zakupu. Tužitelj je nakon Sporazumnog raskida ugovora o zakupu između tuženika ad. 1. i 2. zadržao neposredni posjed predmetnog poslovnog prostora. Tuženiku ad. 1. nisu poznati

detalji poslovnog odnosa između tužitelja i tuženice ad. 2., a posebno ne nakon naprijed spomenutog Sporazumnog raskida ugovora o zakupu. Iz naprijed navedenih razloga tuženik ad. 1. nije nikako mogao tužitelju pričiniti štetu. Nadalje, navodi kako je u utuženom razdoblju zbog mjera suzbijanja pandemije COVID 19 bio obustavljen rad svih ugostiteljskih objekata u Republici Hrvatskoj pa je tako i tužitelju bilo onemogućeno poslovanje u predmetnom poslovnom prostoru.

3. Tuženik ad. 2. u svom odgovoru na tužbu podnesenom ovom sudu 13. svibnja 2021. u bitnome navodi kako ističe prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti ovoga suda, jer ista nije nikada bila u nikakvom pravnom odnosu sa tužiteljem. Tuženica ad. 2. također ističe prigovor promašene pasivne legitimacije i ističe kako se između stranaka vode dva spora i to pred Općinskim sudom u Zadru u predmetu posl. br. Psp-49/2020 i spor u kojem tuženica ad. 2. tuži ovdje tužitelja radi iseljenja iz predmetne nekretnine – također predmet Općinskog suda u Zadru posl. br. P-2093/2020. Istakla je kako tužitelj zasigurno nije pretrpio nikakvu štetu odnosno ukoliko je bilo što i pretrpio za istu mu ne može odgovarati tuženica ad. 2. Tužitelj je s tuženikom ad. 1. sklopio ugovor o podzakupu poslovnog prostora. Stranke tog ugovora su bile tužitelj i tuženik ad. 1., a budući da je tuženica ad. 2. sa tuženikom ad. 1. raskinula ugovor o zakupu, automatizmom prestaje i ugovor o podzakupu istog poslovnog prostora. Tužitelj je to i znao jer je tuženici ad. 2. ponudio sklapanje ugovora o zakupu, ali je ista to odbila. Tužitelj je još u listopadu 2019., kada je saznao da tuženica ad. 2. ne želi s njim sklopiti ugovor o zakupu postao nepošteni posjednik predmetnog poslovnog prostora. Budući da je na navedeni način tužitelj ostao bez pravne osnove za korištenje predmetnog poslovnog prostora, tuženica ad. 2. je pokrenula postupke za iseljenje i predaju u posjed istoga. Zaključno, iz ugovora o podzakupu zaključenog između tužitelja i tuženika ad. 1. proizlazi kako tužitelju za bilo kakvu štetu jamči isključivo tuženik ad. 1., uz napomenu kako tužitelj nije dokazao ni jednu pretpostavku odgovornosti za bilo kakvu štetu.

4. Tuženik ad. 3. u svom odgovoru na tužbu podnesenom ovom sudu 12. svibnja 2021. u bitnome također ističe prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti ovoga suda. Ističe i prigovor pasivne legitimacije, jer nije s tužiteljem u nikakvom odnosu te se istog ne tiče pravni odnos između tužitelja i tuženika ad. 1. Tužitelj zasigurno nije pretrpio nikakvu štetu a i da je, za istu mu ne može odgovarati tuženik ad. 3. Tužitelj je s tuženikom ad. 1. imao sklopljen ugovor o podzakupu, a budući da je tuženik ad. 1. s tuženicom ad. 2. raskinuo ugovor o zakupu, automatski je raskinut i ugovor o podzakupu. Toga je bio i svjestan tužitelj kada je tuženici ad. 2., kao vlasnici predmetnog poslovnog prostora, ponudio sklapanje ugovora o zakupu, što je ista odbila. Od tog saznanja tužitelj postaje nepošteni posjednik. Tužitelj je dakle bez ikakve pravne osnove u poslovnom prostoru tuženice ad. 2., te, ustvari ona trpi štetu. Tužitelj nije dokazao ni jednu pretpostavku odgovornosti za štetu.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju koja je dostavljena u spis i to: ugovor o zakupu poslovnog prostora od 14. svibnja 2016. (list spisa (l.s. 5-10 i 101-104), Ugovor o podzakupu poslovnog prostora od 4. lipnja 2018. (l.s. 20-25), aneks br.2 Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 13. travnja 2017. (l.s. 33-36), ugovor o zakupu poslovnog prostora od 5. listopada 2019. (l.s. 43-47 i 105-109), dopis tuženice ad.2. upućen tuženiku ad.1. o predaji poslovnog prostora od 27. siječnja 2020. sa sporazumnim raskidom ugovora o najmu (l.s. 48-49), uvjerenja PU Zadarske br. 511-18-07-1142/21 i br. 511-18-07/68-98/21 od 24. veljače 2020. i 25. svibnja 2021. sa fotografijama (l.s. 29-32, 69-80), izvadak iz Z-1245/202 od 6. svibnja 2020. (l.s.100), te je izvršen uvid u spise Općinskog suda u

Zadru poslovni broj Psp-49/2020 (ranije Psp-9/2020), P-2093/2020i ovosudni spis P-59/2024 (ranije P-416/2020).

6. Sud je u ovoj pravnoj stvari pod posl. br. P-116/2021-29 17. travnja 2023. donio odluku kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kao i prijedlog za određivanjem privremene mjere.

7. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojom odlukom posl. br. PŽ-1158/2024-2 od 26. ožujka 2024. ukinuo naprijed citiranu prvostupanjsku presudu te predmet vratio na ponovni postupak. U uputi prvostupanjskom sudu navodi se kako će sud u ponovljenom postupku otkloniti bitne povrede na koje mu je drugostupanjskom odlukom ukazano – nedostaci i nejasnoće u obrazloženju, nedostatak ocjene pojedinih dokaza kao i nejasno obrazložena odbijanja pojedinih dokaznih prijedloga i u konačnici nejasno i nepotpuno obrazloženo odbijanje tužbenog zahtjeva. Prvostupanjski je sud upućen provesti dokaze koje su stranke predložile, raspraviti sa strankama sve nejasnoće glede odlučnih činjenica te pravilnom ocjenom tih dokaza i pravilnom primjeno materijalnog prava donijeti novu na zakonu osnovanu presudu.

8. U nastavku postupka tužitelj je predložio prekid ovoga postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se pred Općinskim sudom u Zadru vodi pod posl. br. Psp-49/20 jer je tamo već doneseno prvostupanjsko rješenje kojim je utvrđeno smetanje posjeda odnosno utvrđeno je da su tuženici protupravno oduzeli posjed predmetnog poslovnog prostora tužitelju.

9. Tuženik ad. 1. je u nastavku postupka istaknuo kako se nad njim vodi stečajni postupak kod ovog suda pod posl. br. St-169/2023 te kako je tamo tužitelj prijavio predmetno potraživanje, isto mu je osporeno te je upućen nastaviti ovu parnicu nakon prekida što isti nije učinio na način koji mu zakon nalaže pa bi stoga trebalo tužbu tužitelja odbaciti.

10. Tuženica ad. 2. je u nastavku postupka istakla prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći kako ona nije bila u nikakvom ugovornom odnosu s tužiteljem. Također je istakla i prigovor nepotpune pasivne legitimacije, jer su u parnici smetanja posjeda utužene još dvije osobe pored ovdje tuženih i za slučaj da se tamo utvrdi smetanje posjeda te su osobe trebale biti utužene i u ovom postupku.

11. Sud nije usvojio prijedlog tužitelja za prekidom ovoga postupka, jer nije smatrao da bi se u predmetu koji se vodi kod Općinskog suda u Zadru pod posl. br. Psp-49/2020 radilo o predmetu u kojem se raspravlja o prethodnom pitanju nužnom za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a sve iz razloga koji će kasnije u obrazloženju biti detaljnije iznijeti i obrazloženi.

12. Prema odredbi čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

13. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

14. Sud u ovoj pravnoj stvari nije provodio personalne dokaze, dokaze saslušanjem svjedoka, koje je predložio tužitelj na okolnosti iz tužbe odnosno svjedoke koji su bili prisutni prilikom provale u predmetni poslovni prostor budući da navedeni dokazi nisu relevantni za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Naime, nije relevantna činjenica oduzimanja posjeda tužitelju odnosno načina na koji je posjed oduzet i osoba koje su ga oduzele već bi te činjenice eventualno trebalo utvrđivati u nekom drugom postupku. Također, iz istih razloga sud nije provodio ni dokaz pribavom dokumentacije od Policijske uprave zadarske, sa uređivanja na terenu, a

prilikom oduzimanja posjeda tužitelju. Sve navedeno isključivo iz razloga što je predmet raspravljanja u ovoj pravnoj stvari, sukladno traženju tužitelja, naknada štete na osnovi izmakle koristi a ne naknada obične štete po bilo kojoj drugoj osnovi gdje bi se eventualno moglo raspravljati o doprinosu izvršitelja eventualno neovlaštenog oduzimana posjeda odnosno načina takvog oduzimanja posjeda.

15. Nadalje, sud nije provodio ni dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem, radi utvrđenja visine štete odnosno visine izmakle koristi, jer su ni samu osnovu te štete u ovom postupku nije smatrao utvrđenom. Zaključno, sud nije proveo ni dokaz predložen od strane tuženika ad. 1. – dokaz pribave dokumentacije od HZZ-a o isplaćenim potporama tužitelju u utuženom razdoblju, podatke od Porezne uprave o godišnjima prijavama poreza na dobit od 2018. do 2021. za tužitelja i rješenje o minimalnim tehničkim uvjetima za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u utuženom razdoblju – i to također iz razloga što nije smatrao da bi ti dokazi bili relevantni za utvrđenje spornih činjenica u ovoj pravnoj stvari.

16. Tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na tuženike ad. 2. i 3. je neosnovan.

17. Predmet ovog postupka je naknada štete tužitelju po osnovi izmakle dobiti. Naime, tužitelj od tuženika potražuje naknadu štete koju je pretrpio u vidu izgubljene dobiti, jer je postupanjem tuženika onemogućen u obavljanju svoje poslovne djelatnosti koju je obavljao uredno tijekom 2018. i 2019.

18. U ovom postupku nije sporno kako je tužitelj sa tuženikom ad. 1. sklopio Ugovor o podzakupu poslovnog prostora i to 4. lipnja 2018. Prema tom ugovoru stranke su suglasne kako je pozakupodavac (tuženik ad. 1.) zakupnik nekretnine – poslovne zgrade i dvorišta smještenih na kat. čest. 11849/2 k.o. Vir, upisanih u zk. ul. br. 13509 k.o. Vir, a koji zakup je zasnovan temeljem Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 14. svibnja 2016. Podzakupodavac potvrđuje podzakupniku (tužitelju) kako je vlasnik predmetne nekretnine tuženica ad. 2. upoznata sa sklapanjem ugovora o podzakupu. Ugovorne strane ugovaraju podzakup na određeno vrijeme i to u trajanju od 8 godina, počev od 1. lipnja 2018. pa do 30. travnja 2026. Člankom 12. ugovora je određeno da podzakupodavac može otkazati taj ugovor bez obzira na ugovorne ili zakonske odredbe i bez poštivanja ugovornog ili zakonskog otkaznog roka ukoliko podzakupnik ne plati dospelu zakupninu u rokovima određenim ugovorom odnosno ukoliko ne plaća ostale obveze. Nadalje, podzakupnik može otkazati ugovor i prije protek ugovorenog roka i to preporučenom pisanom obavijesti uz otkazni rok u trajanju od 3 mjeseca. Isključivo pravo podzakupnika je da za slučaj raskida ili otkaza ugovora o zakupu iz čl. 1. ugovora sklopljenog između podzakupodavca i tuženice ad. 2. iz bilo kojeg razloga, jednostranom izjavom otkáže ovaj ugovor bez obzira na ugovorne ili zakonske odredbe o trajanju zakupa i bez poštivanja ugovorenog ili zakonskog otkaznog roka. Također, za slučaj da dođe do prestanka zakupnog odnosa na način opisan u prethodnom stavku, podzakupodavac je obavezan naknaditi podzakupniku vrijednost svih ulaganja koje je podzakupnik izvršio u opremanje i uređenje predmeta zakupa koja stranke prilikom sklapanja ugovora procjenjuju na 30.000,00 eura.

19. Nadalje, nije sporno ni da je ugovor o zakupu između tuženika ad. 1. i tuženice ad. 2. raskinut te da je tuženica ad. 2. tražila predaju u posjed predmetne nekretnine.

20. Iz dopisa kojeg je tuženica ad. 2. dostavila tuženiku ad. 1. 27. siječnja 2020. proizlazi kako tuženica ad. 2. poziva tuženika ad. 1. s kojim je sklopila Sporazumni raskid ugovora o zakupu poslovnog prostora na inicijativu tuženika ad. 1.

radi neisplativosti poslovanja najmoprimca, na predaju u posjed predmetnog poslovnog prostora.

21. Također, izvršen je uvid i u Sporazumni raskid ugovora o najmu sklopljen između Sinapi d.o.o. i Danijele Matuzić 10. siječnja 2020. iz kojeg je razvidno kako stranke konstatiraju da su sklopile ugovor o najmu poslovnog prostora u Viru, Stari put 34. Ugovor se raskida radi neisplativosti poslovanja najmoprimca. Iako je u tom dokumentu navedeno da se raskida ugovor o najmu, nesporno se ipak radi o ugovoru o zakupu – što proizlazi iz ostalih utvrđenja u ovom postupku.

22. Uvidom u spis Općinskog suda u Zadru posl. br. P-2093/2020 utvrđeno je kako je u istome donesena prvostupanjska presuda 25. veljače 2022. kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice Danijele Matuzić protiv tuženika Talus d.o.o. radi predaje u posjed nekretnine opisane u zk. ul. 16004 k.o. Vir i to kč. br. 118749/2 slobodnu od osoba i svojih stvari i to iz razloga što je u postupku utvrđeno kako nisu ispunjene pretpostavke iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima za usvajanje tužbenog zahtjeva. Naime, potrebno je kumulativno ostvarenje pretpostavki vlasništva tužitelja – što je dokazano u postupku, i posjedovanja nekretnine od strane tuženika – što nije dokazano u postupku. Naprotiv, tijekom postupka je utvrđeno kako je tuženiku oduzet posjed predmetne nekretnine, čak je i društvo Talus d.o.o. podnio tužbu radi smetanja posjeda pred Općinskim sudom u Zadru pod posl. br. Psp-49/2020 iz koje proizlazi da on navodi kako su mu Sinapi d.o.o., Danijela Matuzić, Miroslav Vuljanić i dr. smetali posjed odnosno samovlasno oduzeli posjed predmetne nekretnine.

23. Presuda posl. br. P-2093/2020 potvrđena je presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi posl. br. GŽ-392/2022-4 od 14. lipnja 2022.

24. Izvršen je uvid i u spis Općinskog suda u Zadru posl. br. Psp-49/2020 (ranije Psp-9/2025). U tom je predmetu 6. veljače 2025. doneseno prvostupanjsko rješenje kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja Talus j.d.o.o. te je utvrđeno da su tuženici Miroslav Vuljanić, Danijela Matuzić, Davor Tepić i Saša Ivanšić smetali tužitelja u posljednjem mirnom posjedu dijela nekretnine oznake kat. čest. br. 1184/12 k.o. Vir i to na način da su tuženici ad. 1. , 4. i 5. po nalogu tuženice ad. 2. promijenili bravu na poslovnom prostoru. Tuženicima je naložena uspostava posljednjeg mirnog stanja.

25. Naprijed citirano prvostupanjsko rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ-1168/2025 od 6. listopada 2025.

26. Uvidom u ovosudni spis posl. br. P-59/2024 (ranije P-416/2020) utvrđeno je kako je isti okončan rješenjem od 11. lipnja 2024. kojim je odbačena tužba tužitelja Talus j.d.o.o. iz razloga što je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Sinapi d.o.o. u stečaju (tuženik u citiranom spisu) prijavljena i osporena tražbina tužitelja Talus j.d.o.o. te je isti rješenjem upućen nastaviti parnični postupak u roku od 8 dana što isti nije učinio.

27. Prema odredbi čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21; u daljnjem tekstu: ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

28. Iz navedenoga proizlazi kako su opće pretpostavke odgovornosti za štetu subjekti obveznog odnosa odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost.

29. Iz odredbe čl. 1089. st. 1. ZOO-a proizlazi kako oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi. St. 3. istoga članka

je određeno da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnom ili propuštanjem.

30. Sa stajališta sudske prakse, tumačenjem i primjenom naprijed citirane odredbe zakona, za postojanje odgovornosti za štetu zbog izmakle koristi potrebno je da se ispune tri pretpostavke. Prva, da korist nije ostvarena, druga, da postoji određeni stupanj izvjesnosti da bi korist bila ostvarena, te treća, da je postojala objektivna vjerojatnost da bi oštećenik stekao tu korist da nije bio u tome spriječen od strane štetnika.

31. Predmet ovoga postupka je, kako je ranije i navedeno, traženje tužitelja da mu tuženici naknade štetu nastalu isključivo zbog izmakle koristi. Prva pretpostavka iz prednjeg odlomka je ispunjena – tužitelj nije ostvario korist. Druga pretpostavka – stupanj izvjesnosti da bi korist bila ostvarena – ovaj sud smatra da se može smatrati također ispunjenom, ako uzmemo u obzir očekivanja tužitelja da bi ugovor o podzakupu trajao do isteka vremena na koji je sklopljen odnosno da ne bi došlo do raskida ili da bi tuženica ad. 2. npr. pristala s njime direktno sklopila ugovor o zakupu.

32. Ono što, prema stavu ovoga suda nikako nije dokazano u ovom postupku odnosno pretpostavka koja nije ispunjena je treća pretpostavka iz naprijed citirane zakonske odredbe – radnje ovdje tuženika ad. 2. i 3. koje su onemogućile tužitelja u ostvarivanju koristi u narednim razdobljima a da se radi o protupravnim radnjama.

33. U ovoj pravnoj stvari, upravo da uzmemo u obzir da je od strane tuženika ad. 3. "provalom" u predmetni poslovni prostor za tužitelja nastala nekakva šteta, nije jasno kakve bi veze ta "provala" mogla imati sa izmaklom koristi tužitelja.

34. Isto tako, nesporno je u ovom postupku utvrđeno kako je još u listopadu 2019. tužitelj dostavio tuženici ad. 2., kao vlasnici predmetnog poslovnog prostora, ponudu za sklapanje ugovora o zakupu. Iz te činjenice proizlazi, kao prvo, potvrda tužiteljevog znanja da je ugovor o podzakupu raskinut i da je tuženica ad. 2. zapravo vlasnica predmetnog poslovnog prostora, a kao drugo, proizlazi i neosnovanost tužiteljevog potraživanja izmakle koristi za nadolazeće razdoblje kraj činjenice da je isti već u listopadu 2019. bio svjestan ili trebao biti svjestan da neće imati pravo na posjed predmetne nekretnine.

35. Zaključno, prema odredbi čl. 540. ZOO-a podzakup prestaje u svakom slučaju kad prestane zakup.

36. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, primjenom naprijed citiranih odredbi, utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev neosnovan u dijelu koji se odnosi na tuženike ad. 2. i 3.

37. Naime, u ovom postupku je utvrđeno, a to ni sam tužitelj nije osporio, da je Ugovor o zakupu između tuženika ad. 1. i tuženice ad. 2. raskinut. Čak i ne ulazeći u ostale pretpostavke za odgovornost za štetu, ovaj sud zaključuje kako činjenicom raskida spomenutog Ugovora o zakupu prestaje i Ugovor o podzakupu temeljem kojega je tužitelj bio u posjedu predmetne nekretnine. Iz svega naprijed iznesenoga nije jasno temeljem čega tužitelj potražuje naknadu štete, odnosno tko bi točno bili štetnici i u čemu bi se sastojala štetna radnja. Budući da pretpostavke odgovornosti za štetu moraju biti kumulativno ispunjene, za zaključiti je kako je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. Navodi tužitelja kako su tuženici provalili, oduzeli mu posjed i slično – sve da su i istiniti ne bi utjecali na postojanje

odgovornosti za štetu, odnosno izmaklu korist tužitelja zbog neobavljanja ugostiteljske djelatnosti i sve to zbog ranije navedenih činjenica.

38. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci presude te odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem se isti odnosi na tuženike ad. 2. i 3.

39. Tužba je nedopuštena u dijelu koji se odnosi na tuženika ad. 1.

40. Naime, prema odredbi čl. 167. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; u daljnjem tekstu: SZ) stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku.

41. Prema odredbi čl. 266. SZ-a ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti u parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, dok prema odredbi čl. 267. SZ-a ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice. Isto tako, sukladno odredbi čl. 269. SZ-a ako je u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka već bio pokrenut parnični postupak o tražbini postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može podnijeti vjerovnik čija je tražbina osporena u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu. Zaključno, prema odredbi čl. 270. SZ-a u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

42. Uvidom u ovosudno Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama posl. br. St-169/2023-65 od 23. veljače 2024. utvrđeno je kako je ovdje tužitelj prijavio potraživanje protiv tuženika ad. 1. te je isti upućen, a budući da je stečajni upravitelj osporio to potraživanje, u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu nastaviti prekinuti parnični postupak.

43. Rok od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o osporenoj tražbini je prekluzivan rok u kojem je tužitelj bio dužan podnijeti prijedlog za nastavak postupka i izmijeniti svoje kondemnatorni tužbeni zahtjev spram tuženika ad. 1. u deklaratorni tužbeni zahtjev sukladno odredbi čl. 270. SZ-a. Isto tako, nužno je naglasiti kako sud nije tužitelja bio dužan pozivati na ispravak odnosno uređenje tužbenoga zahtjeva, jer je isti naprijed citiranim Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama jasno upućen u parnicu i ostavljen mu je prekluzivni rok za isto.

44. Budući da tužitelj, koji ničim nije bio onemogućen u ostvarivanju svoga prava na pristup sudu, nije postupio na opisani način po njegovoj kondemnatornoj tužbi više nije moguće postupati.

45. Neovisno o činjenici što je prekid odnosno nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari učinjen u vrijeme dok je spis predmeta bio u fazi drugostupanjskog odlučivanja, tužitelj je bio dužan urediti tužbeni zahtjev nakon ukidanja presude u ovoj pravnoj stvari i nakon vraćanja predmeta prvostupanjskom sudu na ponovni postupak odnosno ponovno odlučivanje.

46. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja u dijelu pod točkom I.

47. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; u daljnjem tekstu: Tarifa) pa je tako tuženici ad. 2. priznat trošak zastupanja na ročištima održanim 16. rujna 2021. i 30. rujna 2025. od po 250 bodova (Tbr. 9. toč. 1.) i trošak sastava odgovora na tužbu i podneska od 19. ožujka 2023. od 250 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), sve prema vrijednosti predmeta spora, što uz pripadajući PDV od 25%, prema važećoj vrijednosti boda od 2,00 eura ukupno iznosi 2.500,00 eura.

48. Sud, sukladno odredbi čl. 151. ZPP-a, nije priznao tuženici ad. 2. naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 253,50 eura, jer spisu predmeta ne prileži dokaz da je ta pristojba plaćena, pa tako po stavu ovoga suda taj trošak za tuženicu ad. 2. nije ni nastao.

49. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja u dijelu pod točkom II.

U Zadru 27. listopada 2025.

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana uručjenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužitelju po pun.
- tuženiku ad.1. po stečajnoj upraviteljici
- tuženici ad.2. po pun.
- tuženiku ad.3.

Broj zapisa: **9-3087e-834a2**

Kontrolni broj: **09ece-b2f89-f5998**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.